२८. प्रश्न

• ऐका व वाचा.

पशुपक्ष्यांना असते अवगत
जगण्याची ही कला,
माणसाला का जमत नाही ?
प्रश्न पडतो मला.

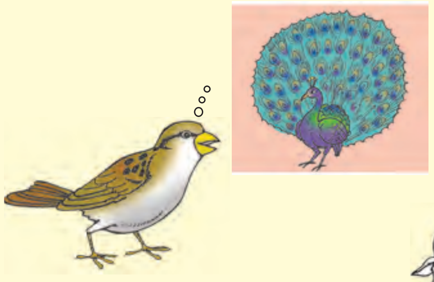

चिमणी कधी म्हणत नाही
हवा मोरासारखा पिसारा,
गाय काळजी करत नाही
मिळेल का मला चारा ?

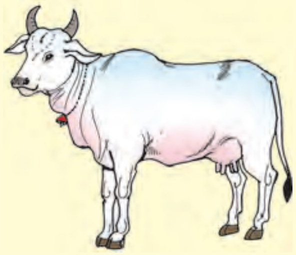

कोकीळ कधी म्हणत नाही
काळा का माझा रंग ?
तो तर आनंदाने
गाण्यात असतो दंग !

बैल कधी म्हणत नाही
मीच का राबू ?
कावळा कधी विचारतो का
वापरू कोणता साबू ?

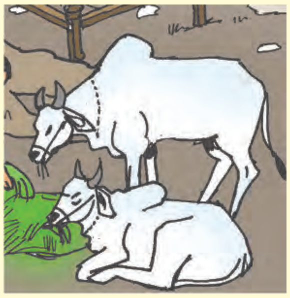

ससा कधी म्हणत नाही
मीच का भित्रा ?
वाघोबाचा शूरपणा
मागत नाही कुत्रा.

जो तो जगतो आनंदाने
नाही कसली चिंता,
माणसाच्याच मनात असतो
विचारांचा गुंता.

– प्रभा मुळे

प्र. १. खालील प्रश्नांची उत्तरे लिहा.

(अ) पशुपक्ष्यांना कोणती कला अवगत असते ?

(आ) पशुपक्ष्यांप्रमाणे माणसे आनंदाने का जगत नाहीत?

प्र. २. खालील पशुपक्ष्यांना कोणते प्रश्न पडत नाहीत ?

(अ) गाय (इ) बैल (उ) ससा

(आ) कोकीळ (ई) कावळा

प्र. ३. कोण ते सांगा.

(अ) पिसारा असणारा –

(आ) गाण्यात दंग –

(इ) खूप भित्रा –

(ई) शूरपणासाठी प्रसिद्ध –

(उ) मनात विचारांचा गुंता असणारा –

प्र. ४. असे घडले तर काय होईल, ते सांगा.

(अ) चिमणीला मोरासारखा पिसारा मिळाला, तर...

(आ) बैलाने कष्ट करायला नाही म्हटले, तर...

(इ) सशामध्ये शूरपणा आला, तर...

प्र. ५. शेवटची अक्षरे जुळणारे शब्द लिहा.

उदा., कला – मला.

प्र. ६. कवितेच्या ओळी पूर्ण करा.

(अ) चिमणी ....

.... पिसारा.

(आ) वाघोबाचा ....

.... कुत्रा.

(इ) जो तो ....

.... चिंता.

प्र. ७. खालील शब्दांत लपलेले शब्द शोधा व लिहा.

(अ) कावळा (आ) मोरासारखा (इ) विचारतो